

לפי אל דברי אלקים חיים ושלום כחלל כח נדי מספר
 ינוק בחלק שפת האמת דף פ"ח י"א כח כריי החסיד
 שזכו לקבור תרגול הנקרא נדר בקבר ריקס אל' כח
 מחלים וספגין כח הדן המעשע מזל מלאך נגריאל הנקרא
 נדר לכל יפיר חממו ורחם עלינו . ודבר נפלא רחמי נס'
 פחד יחזק אות שס"ב שספר לנו שכשנח נפיר ריגלי ר'
 מנחם בן מוריאל ז"ל וקברוהו בבית החיים שפדין לא
 נקבר בה אדם משולם ושחצו תרגול כלל ברכה וקברוהו
 לרגלו, והיו ג"כ מספס זה שנקרא נדר . הרי דנמקוס
 דכוונתם לשם שמים, לסיון וכדומה לא חשו לאותן אנשי
 שהיו בסמורים להול'א דבה . כי מה לנו להשגים על
 אנשים כאלה אשר כל מנחםם ומסרת חפסם להדיח אותם
 אנשים אשר יתנו חמון נה' ונעזדיו ומחשים דברי שקר
 ומעמידין אותן על רגלים, ויתנו יסודתם בהרי קדש לפעול
 על ה' כדריש שפשה נגד דמוה"ק, ואם נחונכה על פריסם
 אשר פ"ק יכפו כאגמון ראש יתנו פנייהם במקום דפקרי
 פפי כי בזה יחפלו. ופיין כש"ע יו"ד סי' קפ"ט כה"ס מה
 שהובא פ"פ לוואת רי"ח דאם ירדו לדור בבית שלא דר
 שם אדם מעולם ייחשו שמה תרגול ותרגולת אחר שיחשס
 ולית דחש מפני דרכי האמורי ופיין בשו"ת חסם פוסק
 יו"ד סי' קל"ח . ואחר אחרון חזי בל להראותך שכל מה
 שאמרתי עד הנה על אדני אמת הסכנו ופיין בשו"ת
 חוות יאיר סי' רל"ד ח"ל ולענין הלכה למעשה נ"ל דכל מה
 שאלל הכשים מנהג בפנין סגולה ולחש הנח לישראל דמסתמא
 יודעין בנסיון והורה להם מורה שהחיר פכ"ל ומכש"כ
 בכנון זה שאנו יודעין מאין בל להם המנהג הזה . שיסוד
 מלדיק יסוד פולס , לכן אסור להרהר אחריו . רק נפת
 שלוקחין התרגול אס שרלוס בשחור מ"מ לא יאמרו
 שיחזרו אחר שחור דוקא פיין כש"ע או"ח סי' תרי"ב ;
 היום יוס' ח' לסדר ועשיהם את חקוית תרל"ט .

תשובה יג

מה שנסתפקת אס נשים חייבות במלות כל האוכל
 בתשיעי דזהו מד"ת להרכה פוסקים עיין כש"ע
 או"ח תר"ד או ימא דפטורים דזהו להרכה פוסקס מלות
 פשה שהומ"ג ואף להסבירים דליה כ"א מדרבנן מ"מ כפיין
 דאורייתא תקנו עיין בפסחים ק"י בתוס' ד"ה שאף .
 אמרתי להביא סיוע דנשים חייבות במלוה זו לאכול פיוה"כ
 ממאי דאמרין ביומא דף פ"א דתוס' יו"כ הוי מדאורייתא
 מקרא ואין חילוק בין תוס' יו"כ לשג"ג והרכה פוסקים
 שלמדו לחלק דרך ביו"כ קפדי מד"ת להוסף מעלם
 היום ולא בשבתות וע"ש וסעמא כפי . ולולא דמסתפינא
 הייתי אומר ודורש טעמא דזהו הנותנת האול ויש מ"ש
 לאכול ביום התשיעי חשו שמא יפגעו באיסור יו"כ פ"י
 שיהיו זריזין במלות אכילת התשיעי, ולכן בל הקרא השאי
 לגלות על הראשון אס דהוי מלוה לאכול ביום התשיעי
 עכ"ז חלקהו ליחן מעט לעלם יוס כפור לפסוק מאכילתו .
 וא"כ מאחר דבסוכה דף כ"ח אמרין דהאזרח בעיין
 לרבות נשים לתוס' פניו פ"כ ס"ל דנשים ג"כ חייבות
 במלוה זו של אכילת פיוה"כ, לכן דין חשו והטילו עליהן
 חומר שיפסקו מאכילת ביום התשיעי להוסף על פניו
 יו"כ. וכפי סברתי שחשתי יש בידינו להבין למע חילוק בין
 תוספת פניו לבין תוספת מלאכה דמלאכה לא נאסרה ,
 וע' כס' כפות תמרים יומא פ"א שחחר להבין כ"ז ולפ"ש
 ידוע לנו הספס . אכן אס החולק יחלק עלי דין ולא יראה
 להכריע ראשו ליחן ספס לציורי השס שהטיל פליט חומר
 מ"ש

לפועל רכרת . וכתב פי' הרש"י דמא יפנה נשן של
 שו"ל ומסמר הללוב דרפואתו א"ס רכרת ועכ"ז אותה ,
 זכרנו ה' כזונן בתשובותיו סימן ח"ד דא"כ רפואה
 רכרת רק אס יש בו רפואה אפי' עמונה או תכלית הירלס
 כגון סוקרו כסיקרא שחליתו שיבקשו עליו רחמים דאז
 מותר , ואין להפלות על לב להקשות למה אסור לתלות
 השליה על אילן הלא תופיל כמו באילן המסיר שיבקשו עליו
 רחמים . אכן ז"א דבאילן נתנו בתחלה לתכלית זה , אבל
 בשליה ידעו חז"ל שמאס דרכי האמורי ש"ך בו , וכל"ז
 אסור כ"פ לא ידעו שיש אילן המסיר פירותיו ולמה להם
 לסקור בסקרא , א"ו דאזנו דומה עמונה לרא' דאז אס
 בעיניו יראה הדבר שטעק בקול יתמלאו רחמים עליו לבקש
 ולהתפלל בעזו כפרטות , ולכן אס יתלה השליה באילן לא
 יופיל כלום , דכ"ע יודעין שיש פרה המשכלת ומנקשין
 אנו בל"ז בחפילה בהמה ממשכלת אבל איזו בהמה אין אנו
 יודעין פ"י שיתלה השליה באילן ג"כ , לעורר רחמים לאותן
 האנשים העוברים והשבים פ"י . ופתה נהדר עוד הפעם
 לחקור ולחור אחרי דעת הקדמונים , ריא"ז מחלק בין
 להגן בין להסיר החולאת ולהגן אסור אבל להסיר החולאת
 מותר , ולדבריו יש ליתן מקום דלכן אסור לתלות שלי .
 וכמה דהוסף לחלק בין רפואות ממו לרפואות הנוף דשרי
 פ"פ דהא סוקרו כסיקרא הוי ג"כ רפואת ממון , ואולי
 מפרש כן קושית הש"ס . ורבינו הרמב"ם כסברו מורה
 ככוכים ח"ג פרק ל"ז כתב שס דברים שנעלמו להבין .
 ולמען ליתן מקום לדבריו יש לומר דהבין שמיטת השנין
 זה על דרך זה דאם עושה דבר ואומר שיש בו משום
 רפואה מותר דל"ה דרכי האמורי (רק) כחפן ודבר זה
 טמון רפואה נסתרת כמו כשן שועל ונמסר ללוב , אבל
 אס אין רפואה מזל טלמוחה רק שמועיל משום דברים
 אחרים וזה הוי דרכי האמורי . ומכל מה שהבאתי אין
 אמתו יודע עד מה לבוא לצימק הענין . והיטב דבר הרש"י
 בתשובותיו סימן תי"ד שמראה באלבס על סכס המנאחס
 שאנו רואין כחוש טבעו , וסיבת הדבר נעלמה מאתנו .
 ובימינו אלה נאמר אמתו אס שפ"י מקרה נודע לרופאים
 שהעשכ (חי"א) רפואה לקדחת עכ"ז הסיבה נעלמה מהם
 והמה ימנשו כעור באפילה , והשכל מוכרח לכוף ראש על
 החוש הנראה ואומר לו שהוא כן . לכן לדעתי מאשר שאנו
 דואים שהרפואות והסגולות וטבעי הפשנים רובא דרובא
 נלמה שכל חוש להבינס , ורוח איש אס רק בטבע ישים
 משטרו לא יוכל לעוף עוף להבין תפעלות תמים דעים .
 לכן אס אנו שומעים ענין סגולה מאיש מוחזק לאיש כשר
 ירא ד' שלא יקטיר ח"ו ללכא השמים אף לא ישקר
 באמונתו בידינו לשמוע לו , כ' אולי נגלה לו תעלומות
 דבר זה, וביותר נראה דברפואה פ"י סגולה שאין טבעו
 ידוע יותר עדיף מרפואת פשנים הידועים , דהא כנר
 דשו בה רבים מענין היתר לרפואת איש , דהא תוס"ק לא
 נתנה רק רשות לרופא לרפאות , ופיין מ"ש דר"ז הט"ז
 יו"ד סימן ש"ל דמבאר דפי"ה הרשות בל החיו , והרמב"ן
 על התורה פרשת בחקותי הלך בדרך אחר ומחלק בין
 הרופא להחולה , דהחולה אין לו לקבל רפואה רק מהרופא
 חסם . וכנר הסירו על דר"ז הט"ז שמביא דברי הרמב"ן
 לסייע לדבריו ובאמת אין הולכין בדרך אחר , פיין בנרבי
 יוסף יו"ד שס . ולכן לבי אומר לי דאך אס מקבל רפואה
 טבעית יוכל להזדמן שהחולה ישכח עושהו ויסמוך על
 הרופא , אבל במקבל רפואה מדבר סגולה שנעלמה מעין
 כל סיבתה ואורכה מנגד להשכל ועכ"ז תופיל אז אף העור
 ראש יראה כי לבי יאמה תהלה . ופתה בוא פמי ואראך
 בדברי הרב הדיק האלקי המפורסם וכו' מוה' יהודה